

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: A. M., nar. X
bytem X

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2020, č. j. MPSV-2020/98049-422/1

takto:

I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 26. 5. 2020, č. j. MPSV-2020/98049-422/1 **se zrušuje a věc se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

A) Vymezení věci

1. Úřad práce České republiky – Krajská pobočka ve Zlíně (dále jen „úřad práce“) rozhodnutím ze dne 30. 3. 2020, č. J. 86745/20/ZL zamítl dle § 9 odst. 6 zákona č. 118/2000 Sb., o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o ochraně zaměstnanců“) žádost žalobce o uspokojení mzdových nároků (odstupného) za měsíc srpen 2019 ve výši 83 555 Kč, nevyplacených mu

zaměstnavatelem e.c. s. r. o., který je v platební neschopnosti. Úřad práce v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že pracovní poměr žalobce u zaměstnavatele e.c. trval jen od 1. 3. 2010 do 7. 6. 2019, přičemž odstupné je mzdovým nárokem pouze v měsíci, ve kterém skončil pracovní poměr, čemuž odpovídá i vyúčtování odstupného žalobci zaměstnavatelem ve výplatním lístku za červen 2019. Ačkoli byl žalobce na tyto skutečnosti upozorněn, trval na vyplacení mzdových nároků za srpen 2019, kdy mu již žádné vzniknout nemohly, proto musela být jeho žádost zamítnuta.

2. Žalobce v odvolání proti rozhodnutí úřadu práce uvedl, že vznik mzdového nároku v srpnu 2019 ani netvrdil. Z vysvětlivek k formuláři, na němž se žádost podává, však dle žalobce vyplývá, že podstatný je měsíc, v němž se dané mzdové nároky staly splatnými, což byl právě srpen 2019.
3. Žalovaný ve výroku specifikovaným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí úřadu práce potvrdil. Dle žalovaného z textu zákona i vysvětlivky č. 8 k žádosti vyplývá, že rozhodným je měsíc vzniku uplatněných mzdových nároků. Dále žalovaný zdůraznil, že byl žalobce poučen o možnosti opravit žádost a upozorněn na možnost jejího zamítnutí, avšak poučení nedbal a trval na uspokojení mzdových nároků za srpen 2019, ačkoli i měsíc červen 2019, v němž mu skončil pracovní poměr a vznikl nárok na odstupné, spadá do tzv. rozhodného období.

B) Žaloba a vyjádření žalovaného

4. Žalobce požadoval, aby krajský soud rozhodnutí žalovaného zrušil. Rozhodnutí je dle žalobce přepjatě formalistické, nemá oporu v dokazování a věc byla nesprávně právně posouzena. V žádosti ze dne 20. 2. 2020 a následně ve vyjádření k podkladům rozhodnutí výslovně uvedl, že dne 7. 6. 2019 uzavřel dohodu o rozvázání pracovního poměru, tímto dnem mu vzniklo právo na odstupné, které však bylo splatné ve splátkách nejpozději do 31. 8. 2019, tudíž muselo být úřadu práce zcela zřejmé, jaký mzdový nárok uplatňuje, kdy vznikl a kdy byl splatný. Pokud tomu tak nebylo, měl jej úřad práce vyzvat k doplnění či opravě žádosti, což neučinil, čímž zatížil řízení vadou. Z vysvětlivek č. 8 a 9 k formulářové žádosti dle žalobce vyplývá, že rozhodným je měsíc, v němž se staly uplatňované nároky splatnými. Formulář je dle žalobce zmatečný a ani správní orgány jej nedokážou vysvětlit, což je zřejmé z toho, že žalovaný na námitku k vysvětlivce č. 9 v rozhodnutí nereagoval. Taktéž se žalovaný nevypořádal s odkazem na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 4027/2015. Ze všech uvedených skutečností je dle žalobce zřejmé, že řádně a včas uplatnil nárok, který mu vznikl v rozhodném období 3 měsíců před zahájením insolvenčního řízení, žádný jiný mzdový nárok neuplatnil, a tudíž měl být považován za zaměstnance, který má na uspokojení těchto nároků právo.
5. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby a odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Uvedl, že z § 3 písm. a) zákona o ochraně zaměstnanců i vysvětlivky č. 8 ve formuláři vyplývá, že rozhodujícím je okamžik vzniku uplatňovaného mzdového nároku. Dále poukázal na skutečnost, že žalobce byl dne 11. 3. 2020 úřadem práce na nesprávně uplatňovaný nárok upozorněn, přesto striktně požadoval přiznání mzdového nároku za srpen 2019, tudíž jde pochybení k jeho tíži. Žalovaný zdůraznil, že řízení dle zákona o ochraně zaměstnanců je řízením o žádosti, v němž zaměstnanec sám vybírá, za které tři měsíce rozhodného období nárok uplatňuje, přičemž úřad práce je petitem žádosti vázán a nemůže jej svévolně měnit. K rozdílu mezi vznikem a splatností nároku se výstižně vyjádřil Krajský soud v Plzni v rozsudku ze dne 26. 3. 2019, č. j. 57 A 54/2018-39.

Žalobcův výklad by umožňoval manipulovat mzdovým nárokem v čase a obejít smysl zákona, který jej časově ukotvuje ke vzniku v rozhodném období. Vysvětlivku č. 9 žalobce v odvolání jen citoval a žádnou argumentaci k ní neuvedl, tudíž žalovaný nebyl povinen se s ní vypořádávat. Za zmatečný považuje formulář žádosti dle žalovaného jen žalobce, jiní žadatelé s řádným vymezením nároku potíže nemají. Splatnost mzdového nároku je jednou z podmínek, aby mohl být mzdový nárok žadatelem uplatněn, nedefinuje však jeho vznik. Ke splatnosti odstupného se žalovaný v rozhodnutí nevyjadřoval.

C) Posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
7. Mezi účastníky je nesporné, že pracovní poměr žalobce u zaměstnavatele e.c., na nějž byl dne 4. 9. 2019 podán u Krajského soudu v Ostravě insolvenční návrh a byl zaměstnavatelem v platební neschopnosti ve smyslu § 3 písm. c) zákona o ochraně zaměstnanců, trval od 1. 3. 2010 do 7. 6. 2019. Dále je nesporné, že žalobce u úřadu práce včas uplatnil nárok na uspokojení svých mzdových nároků vůči tomuto zaměstnavateli, které měly spočívat v odstupném ve výši celkem 83 555 Kč, jež bylo mezi žalobcem a zaměstnavatelem e.c. sjednáno v dohodě o rozvázání pracovního poměru ze dne 7. 6. 2019 tak, že *zaměstnanci náleží odstupné ve výši 3 x 19 900 Kč a 1 x 23 855 Kč vyplaceno ve splátkách nejpozději do 31. 8. 2019.*
8. Předmětem sporu je to, zda žalobce uvedený mzdový nárok uplatnil řádně, pokud v oddíle D formulářové žádosti uvedl v kolonce *Období (měsíc a rok)* údaj „08/2019“.
9. Z obsahu žádosti ze dne 20. 2. 2020, doplněné dne 25. 2. 2020 o chybějící podpis, která se podává na stanoveném tiskopise, soud zjistil, že k oddílu D žádosti s názvem „Uplatňované mzdové nároky“ se pojí vysvětlivka č. 8, jejíž text pod čarou zní: *„Zaměstnanec může uplatnit **splatné** mzdové nároky maximálně za 3 měsíce, které mu **vznikly** v rozhodném období, tj. měsíc, ve kterém bylo vyhlášeno moratorium před zahájením insolvenčního řízení nebo ve kterém byl podán insolvenční návrh, jakož i 3 kalendářní měsíce předcházející tomuto měsíci a 3 kalendářní měsíce následující po tomto měsíci. KP může uspokojit mzdové nároky zaměstnance vůči jednomu a témuž zaměstnavateli v období jednoho roku pouze jednou.“* (pozn. zvýraznění provedl krajský soud). Do první kolonky tohoto oddílu nazvané *Období (měsíc a rok)* vepsal žalobce údaj „08/2019“. Do druhé kolonky nazvané *Výše mzdových nároků*, k níž se váže vysvětlivka č. 9, jejíž text pod čarou zní: *„Výše mzdových nároků (Kč) – uveďte celkovou částku v hrubé mzdě, která v Období (měsíc a rok) měla být, ale nebyla vyplacena.“*, vepsal žalobce údaj „83 555“. Do čtvrté kolonky tohoto oddílu, nazvané *Poznámka* žalobce vepsal text *„odstupné, které mělo být vyplaceno ve splátkách a splatné bylo dne 31. 8. 2019.“* K doplněné žádosti žalobce dále přiložil pracovní smlouvu, dohodu o rozvázání pracovního poměru, potvrzení o zaměstnání a trestní oznámení z února 2020, adresované žalobcem Okresnímu státnímu zastupitelství Vsetín, v němž žalobce uvedl, že byl poškozen jednáním pana N., který, ač již od 15. 5. 2019 nebyl jednatelem společnosti e.c. s. r. o., podepsal s žalobcem za tuto společnost dne 7. 6. 2020 dohodu o rozvázání pracovního poměru se sjednaným odstupným, které však žalobci nebylo ve sjednaném termínu do 31. 8. 2019 ve skutečnosti vyplaceno, v důsledku čehož nebyla žalobci dle jeho tvrzení přiznána podpora v nezaměstnanosti.

10. Dále dne 10. 3. 2020 zaslal žalobce úřadu práce (viz č. 1. 14 spisu) podepsané poučení účastníka řízení – žadatele o uspokojení mzdových nároků, na jehož posledním řádku první strany je zvýrazněn text: „*Ke dni podání žádosti musí být mzdové nároky splatné!!*“
11. Úřad práce zaslal dne 11. 3. 2020 žalobci poučení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Úřad práce v poučení uvedl, že ve věci bylo skončeno dokazování a dále žalobce upozornil, že z jím doložených podkladů vyplývá, že v srpnu 2019 nebyl zaměstnancem společnosti e.c. s. r. o., tudíž mu v tomto měsíci nevznikl nárok na mzdu od tohoto zaměstnavatele, a proto bude jeho žádost zamítnuta.
12. Žalobce na poučení reagoval podáním ze dne 24. 3. 2020, v němž označil právní posouzení věci úřadem práce za formalistické a nesprávné. Uvedl, že rozhodným obdobím podle § 3 písm. a) zákona o ochraně zaměstnanců jsou s ohledem na datum zahájení insolvenčního řízení vůči společnosti e.c. s. r. o. dne 4. 9. 2019 i měsíce červen až srpen 2019. Zdůraznil, že již v žádosti uvedl, že dohodu o rozvázání pracovního poměru uzavřel dne 7. 6. 2019, tímto dnem mu rovněž vzniklo právo na sjednané odstupné, které však bylo splatné ve splátkách, nejpozději však 31. 8. 2019. Zopakoval také, že mu toto odstupné nebylo zaměstnavatelem uhrazeno. Navrhl proto, aby mu úřad práce prokázaný mzdový nárok ve výši 83 555 Kč za měsíc srpen 2019 přiznal.
13. Úřad práce následně dne 30. 3. 2020 vydal rozhodnutí, jímž žádost žalobce zamítl se shora uvedeným odůvodněním, v němž zdůraznil, že žádost byla zamítnuta proto, že v srpnu 2019 žalobci mzdové nároky nevznikly.
14. Žalobce v odvolání namítal, že v rozhodnutí úřadu práce absentuje soupis podkladů a jejich hodnocení. Akcentoval, že vznik jím uplatňovaného mzdového nároku v srpnu 2019 nikdy netvrdil, naopak ve svých podáních sám poukazoval na skutečnost, že mu právo na odstupné vzniklo dne 7. 6. 2019, avšak až v srpnu 2019 se stalo splatným, přičemž z vysvětlivek č. 8 a 9 v tiskopisu žádosti je zřejmé, že do kolonky *Období (měsíc a rok)* má žadatel vepsat měsíc, ve kterém byly uplatňované mzdové nároky splatné, nikoli období, ve kterém na ně vznikl nárok. Dále poukázal na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 4027/2015, podle něhož se splatnost odstupného odvíjí ode dne dohodnutého mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem a teprve není-li takové dohody, je splatné po skončení pracovního poměru v pravidelném termínu výplaty mzdy.
15. Podle § 1a zákona o ochraně zaměstnanců *zaměstnanec má v rozsahu a za podmínek stanovených tímto zákonem právo na uspokojení splatných mzdových nároků nevyplacených mu jeho zaměstnavatelem, který je v platební neschopnosti.*
16. Podle § 3 písm. a) zákona o ochraně zaměstnanců se zaměstnancem rozumí *fyzická osoba, s níž zaměstnavatel sjednal pracovní poměr, dohodu o provedení práce za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem nebo dohodu o pracovní činnosti, na základě kterých jí vznikly v rozhodném období, mzdové nároky nevyplacené zaměstnavatelem.* Rozhodným obdobím se dle téhož ustanovení rozumí *kalendářní měsíc, ve kterém bylo vyhlášeno moratorium před zahájením insolvenčního řízení nebo ve kterém byl podán insolvenční návrh, jakož i 3 kalendářní měsíce předcházející tomuto měsíci a 3 kalendářní měsíce následující po tomto měsíci.*

17. Podle § 3 písm. c) zákona o ochraně zaměstnanců je zaměstnavatel v platební neschopnosti, *jestliže neuspokojil **splatné** mzdové nároky zaměstnanců, a to dnem následujícím po dni, kdy byl (...) na něho podán insolvenční návrh u příslušného soudu v České republice.*
18. Podle § 5 odst. 1 zákona o ochraně zaměstnanců *mzdové nároky může zaměstnanec uplatnit nejvýše v rozsahu odpovídajícím **splatným** mzdovým nárokům za 3 kalendářní měsíce rozhodného období.*
19. Z citovaných ustanovení, v nichž krajský soud zvýraznil výše uvedené pojmy, vyplývá, že zaměstnanec může u úřadu práce uplatňovat své mzdové nároky vůči zaměstnavateli, který je v pracovní neschopnosti, a to nároky, které vznikly v rozhodném období sedmi měsíců, zahrnujícím měsíc, v němž byl podán insolvenční návrh (v posuzovaném případě září 2019), dále 3 měsíce předcházející podání návrhu (v posuzovaném případě červen, červenec a srpen 2019), a dále 36 měsíce následující po podání návrhu (v posuzovaném případě říjen, listopad a prosinec 2019). Je přitom na zaměstnanci, za které tři měsíce rozhodného období své mzdové nároky uplatní, podmínkou však je, že se musí jednat o nároky splatné.
20. Splatnost mzdového nároku tak představuje podmínku pro to, aby žádost podaná zaměstnancem na úřad práce mohla být úspěšná. Jak uvedl žalovaný ve vyjádření k žalobě, zabýval se otázkou odlišení okamžiku vzniku a splatnosti mzdového nároku (shodně nároku na odstupné) Krajský soud v Plzni v rozsudku ze dne 26. 3. 2019, č. j. 57 A 54/2018-39. Zdejší soud s plzeňským soudem zcela souhlasí v tom, že splatnost mzdového nároku nelze ztotožňovat s jeho vznikem, přičemž právě vznik mzdového nároku v rozhodném období je podmínkou, jež vymezuje okruh zaměstnanců, kteří jsou vůbec považováni za zaměstnance pro účely aplikace zákona o ochraně zaměstnanců, jimž mohou být mzdové nároky dle tohoto zákona uspokojeny. Ve věci řešené Krajským soudem v Plzni však bylo mezi účastníky sporné, zda mzdový nárok (odstupné), uplatněný žalobkyněmi u prvoinstančního správního orgánu spadl do rozhodného období, přičemž žalobkyně dovozovaly, že tomu tak je s ohledem na splatnost předmětného mzdového nároku. Krajský soud pak přisvědčil správním orgánům v tom, že do rozhodného období musí spadat okamžik vzniku nároku a nepostačuje, pokud do něj spadá „jen“ okamžik jeho splatnosti. V nyní posuzované věci však tato otázka spornou není. Mezi žalobcem a žalovaným panuje shoda o tom, že uplatňovaný mzdový nárok žalobce vznikl v červnu 2019, tj. v měsíci spadajícím do rozhodného období.
21. Spornou je tak skutečně jen otázka, zda žalobce svůj nárok žádostí řádně uplatnil s ohledem na to, jak tento nárok specifikoval v žádosti. Jakkoli lze žalovanému přisvědčit, že řízení o žádosti o uspokojování mzdových nároků podle zákona o ochraně zaměstnanců je řízením o žádosti, v němž je správní orgán žádostí účastníka vázán, platí i v tomto řízení § 37 odst. 1 správního řádu, podle něhož správní orgán posuzuje podání dle jeho skutečného obsahu. Z obsahu žádosti žalobce ve spojení s podklady, které k žádosti doložil a s obsahem jeho vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 24. 3. 2020 však jednoznačně vyplývá, že žalobce uplatnil jeden jediný mzdový nárok, a to odstupné ve výši 83 555 Kč vyplývající z dohody ze dne 7. 6. 2019, kterýžto sám za den vzniku práva na uvedené odstupné označil. Srpen 2019, který žalobce uvedl do kolonky tiskopisu, i s ohledem na poznámku, kterou do tiskopisu vepsal, žalobce vždy považoval toliko za den splatnosti tohoto jediného a jednoznačně individualizovaného mzdového nároku, který uplatnil. Současně se přitom jednalo o datum, které rovněž spadalo do rozhodného období.

22. Krajský soud se proto ztotožňuje s názorem žalobce, že úřad práce postupoval formalisticky a ačkoli bylo zjevné, že žalobce uplatnil nárok na odstupné vzniklý v červnu 2019, který nemohl být zaměněn s žádným jiným nárokem, a že srpen 2019 je toliko dnem tvrzené splatnosti tohoto nároku, učinil úřad práce závěr, že žalobce uplatnil svůj mzdový nárok za měsíc, v němž mu nevznikl. Krajský soud přitom poukazuje na skutečnost, že právě na splatnost, jakožto podmínku úspěšného uplatnění nároku, byl žalobce úřadem práce velmi výrazně upozorněn v poučení práv účastníka (viz odst. 10 rozsudku), jakož i na skutečnost, že i § 5 odst. 1 zákona o ochraně zaměstnanců zdůrazňuje, že uplatňované mzdové nároky musejí být splatnými. Žalobci se proto nelze divit, pokud trval na tom, že otázka splatnosti uplatňovaného nároku je významná, přičemž současně nezpochybňoval, že se jedná o nárok vzniklý v červnu 2019.
23. S ohledem na skutečnost, že zákon svěřuje zaměstnanci oprávnění z uvedeného až sedmiměsíčního rozhodného období vybrat tři kalendářní měsíce, za které může nároky uplatnit, je skutečně správní orgán tímto výběrem vázán a nemůže rozhodnout o přiznání mzdových nároků za jiné měsíce, než žadatel uvedl, i kdyby to mělo být pro žadatele výhodnější. Ani to však neznamená, že by správní orgán nebyl povinen posuzovat žádost dle jejího skutečného obsahu. To však v posuzované věci úřad práce neučinil a žalovaný jeho postup aproboval, přestože žalobce nad rámec skutečností uvedených již v řízení před úřadem práce v odvolání objasnil, proč do tiskopisu uvedl právě měsíc srpen 2019. Výklad obou vysvětlivek žalobce pak nelze považovat za nepřiléhavý, neboť ve vysvětlivce č. 8 je uvedeno, že *zaměstnanec může uplatnit své **splatné** mzdové nároky...*, tj. i zde je nutnost splatnosti uplatňovaného nároku zmíněna, a ve vysvětlivce č. 9 je uvedeno, že má být do příslušné kolonky uvedena částka, která měla být žadateli v *Období (měsíc a rok)* vyplacena a nebyla, tudíž žadatel nikoli nedůvodně vysvětlivce porozuměl tak, že měsícem, kdy mu měla být částka 83 555 Kč vyplacena, ale nebyla, je právě měsíc srpen 2019, kdy se stalo sjednané odstupné splatným. O červnu 2019 totiž žalobce nemohl tvrdit, že se jednalo o měsíc, kdy mu tato částka měla být vyplacena, když ještě nebyla splatná. Žalovaný se však odvolací námitkou nejasnosti vysvětlivek řádně nevypořádal a pouze položil důraz na slovo „vznikly“, uvedené ve vysvětlivce č. 8.
24. Poučení o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí, v němž úřad práce upozornil žalobce na skutečnost, že uplatňuje mzdový nárok za měsíc, v němž mu nevznikl, a tudíž bude jeho žádost zamítnuta, nepovažuje krajský soud za přiměřené poučení o právech a povinnostech účastníka ve smyslu § 4 odst. 2 správního řádu. Úřad práce byl dle názoru soudu povinen posoudit podání žalobce dle jeho skutečného obsahu, a pokud i po vyjádření žalobce ze dne 24. 3. 2019 zastával úřad práce názor, že nemůže s ohledem na obsah vyplněné kolonky tiskopisu rozhodnout o uplatněném mzdovém nároku žalobce jako o nároku na odstupné za červen 2019, ačkoli žalobce vysvětlil, že právě v tomto měsíci mu měl tento nárok vzniknout, měl žalobce výslovně vyzvat k úpravě tiskopisu a poskytnout mu stručné a jasné vysvětlení. To však úřad práce neučinil.
25. Krajský soud pro úplnost uvádí, že nepřehlédl, že úřad práce ve svém rozhodnutí uvedl i to, že odstupné za červen 2019 mělo být dle doložené výplatní pásky zaměstnavatelem zúčtováno. Zřetelně se však nejednalo o nosný důvod tohoto rozhodnutí, neboť úřad práce zdůraznil, že žádost zamítá z důvodu, že byl mzdový nárok uplatněn za měsíc srpen 2019. Ani žalovaný pak ve svém rozhodnutí zjištěním z výplatní pásky neargumentoval. Nadto krajský soud uvádí, že z obsahu správního spisu vyplývá, že předmětná výplatní páska byla do spisu úřadu práce dodána jako příloha e-mailu až dne 25. 3. 2020 a zažurnalizována byla

dokonce až za vydané rozhodnutí ze dne 30. 3. 2020. Činil-li tedy úřad práce z tohoto podkladu zjištění, pak se nejednalo o podklad, který se ve spise nacházel ke dni 11. 3. 2020, kdy úřad práce vydal poučení o možnosti seznámení se s podklady rozhodnutí a kdy tvrdil, že dokazování bylo ukončeno.

F) Závěr a náklady řízení

26. Krajský soud shrnuje, že řízení před správními orgány bylo zatíženo vadou, která mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., spočívající v neposouzení žádosti žalobce dle jejího skutečného obsahu. Proto soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc dle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení, v němž je žalovaný vázán právními názory vyslovenými v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
27. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že v řízení plně procesně úspěšný žalobce má právo vůči žalovanému na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.
28. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení žalobci ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 11. května 2021

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu